

Näckens polska

FOLKMELODI
FRÅN GOTLAND

Djupt i ha - vet på de - man - te - hä - len
näck - ken vi - lar i grö - nan sal. Nat - tens tär - nor
spän - na mör - ka pä - len ö - ver skog, ö - ver berg och dal.
Kväl - len här - lig står i svar - tan hög - tids - skrud.
När och fjär - ran ej en sus - ning, in - tet ljud
stör det lugn ö - ver nej - den rår, när ha - vets kung ur gyll - ne
bor - gen går, när ha - vets kung ur gyll - ne bor - gen går.

Ägirs döttrar honom sakteliga
gunga fram på den klara sjö.
Harpan ljud de gå så sorgeliga,
söka fjärran en våg att dö.
Fast hans öga står åt dunkla himmelen,
ingen stjärna bådardrottning än.
Freja smyckar sitt gyllne hår,
och näcken så sin sorg på harpan slår,
och näcken så sin sorg på harpan slår.

A. A. Afzelius